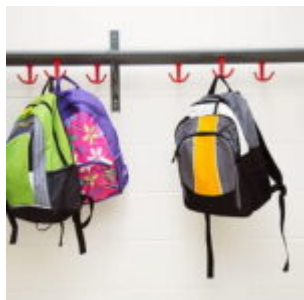


És el moment d'assumir responsabilitats pel futur de la llengua a l'educació



Que l'Estat Espanyol no compleix l'article 3.3 de la seva pròpia Constitució no és una sorpresa per a cap ciutadà de Catalunya després de dècades, si no segles, de minorització i de repressió lingüística. Darrerament, però, organitzacions contràries a la immersió i el poder judicial espanyol s'han aliat per atacar, de nou, l'educació catalana. A la sentència ja ferma del Tribunal Suprem que insta el Departament d'Educació a implementar un mínim del 25% en castellà a tot el sistema educatiu català, s'hi sumen les denúncies de particulars (liderats per les organitzacions abans esmentades) en escoles concretes que han desembocat en sentències que imposen, també, percentatges de castellà.

Sabem que **el 82% de la societat catalana està a favor del model d'immersió lingüística en català;** sabem que és un model d'èxit, i que hi ha estudis fets a molts llocs del món que demostren que el model d'immersió en una llengua minoritzada és beneficiós tant per als parlants d'aquella llengua com per als que l'aprenen com a segona llengua. A més, tant el Tribunal Constitucional com la LOMLOE atorguen les competències en matèria lingüística i educativa a les autonomies. Les sentències que s'han publicat no se sustenten, per tant, en un canemàs legal. **En cap llei vigent s'especifica cap percentatge sobre llengua a l'educació. Ens trobem, en conseqüència, davant d'unes sentències clarament il·legals.**

Si atenem aquestes consideracions, no deixen de resultar sorprenents les declaracions de fa uns dies de la secretària general d'Educació, Patrícia Gomà, i les més recents del conseller d'Educació Josep González Cambray. Tots dos es renten les mans de la denúncia i posterior sentència rebudes per una escola de Canet de Mar, i traspassen tota la responsabilitat a la direcció del centre, a la qual insten a executar la sentència. **Aquesta no és la primera (ni serà l'última) sentència que rep una**

escola en aquests termes.

Les organitzacions que hem impulsat la campanya “Tots som referents lingüístics. No t’excusis” creiem que **no és acceptable que els màxims responsables de l’educació del país deixin desemparats els docents i els equips directius davant les ingerències judicials espanyoles tot al·legant que no són els destinataris de les sentències o que no disposen de competències per a fer-hi res.** Sembla que, per al Departament d’Educació, l’única opció per tal de mantenir i garantir l’educació en català dels infants i joves catalans és la desobediència individual i personal dels treballadors dels centres educatius, i l’assumpció en solitari de les conseqüències que se’n derivin.

Considerem intolerable i del tot incoherent que, després de publicar unes dades desastroses pel que fa al català a l’educació des del 2006 fins ara, d’anunciar un pla per a la millora de la llengua als centres i d’afirmar amb vehemència que el Departament d’Educació no acatarà la sentència del Tribunal Suprem, ara no es faci res. No només això: es diu obertament que la problemàtica és dels centres que són víctimes d’unes sentències que, amb comptagotes, destrossen el model educatiu i de cohesió social que compartim i volem la immensa majoria de catalans. Què passarà quan s’exigeixi el compliment de la sentència que afecta tot el sistema educatiu? Què passarà quan les denúncies arribin a més i més centres educatius?

És el moment d’assumir les responsabilitats inherents al càrrec; és el moment d’impulsar polítiques d’urgència per la llengua a l’educació; és el moment d’abandonar les excuses i, més enllà de fer costat a les escoles amb retòrica, posar-se al capdavant i liderar la defensa i la resposta a aquests atacs recurrents per tal de garantir i fer avançar la immersió i, amb ella, la llengua catalana. El país necessita una estratègia consensuada del govern amb la societat i la comunitat educativa. Qui no sigui capaç de mantenir-se ferm a l’hora d’assolir els objectius esmentats i d’aplicar les mesures necessàries, cal que s’aparti immediatament de la representativitat governamental.

Per tot això, us animem a sortir als carrers el dia 18 de desembre amb nosaltres a manifestar-vos per la llengua catalana a l’educació i a tots els àmbits!



L'ONG del català